

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ФІЛОЗОФЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF FILOZOFENKO v. UKRAINE)

(заява № 72954/11)

Стислий виклад рішення від 09 січня 2020 року

Заявниця зі спеціальним статусом «дитина війни» звернулася до національного суду з позовом про перерахування її пенсії за 2006 — 2008 роки відповідно до чинного законодавства. Окружний адміністративний суд залишив без задоволення вимоги заявниці щодо 2006 року, але постановив перерахувати їй пенсію за періоди з 09 липня до 31 грудня 2007 року та з 22 травня до 31 грудня 2008 року.

Апеляційний адміністративний суд частково змінив постанову суду першої інстанції, задовольнивши вимоги заявниці лише за період з 11 до 31 грудня 2007 року та відхиливши її інші вимоги у зв'язку з пропущенням встановленого законом строку для подання позову. Вищий адміністративний суд України залишив постанову апеляційного суду без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на відмову національних судів задовольнити її вимоги щодо виплати їй підвищення до пенсії за 2006 — 2008 роки у повному обсязі.

Розглянувши скаргу заявниці, Європейський суд, посилаючись на рішення у справі «Суханов та Ільченко проти України», відхилив вимоги заявниці про підвищення пенсії за періоди з 01 січня до 02 квітня 2006 року, з 01 січня до 09 липня 2007 року та з 01 січня 2008 року до 22 травня 2008 року як явно необґрунтовані. Європейський суд також дійшов висновку, що втручання держави у майнові права заявниці було невиправданим у період з 02 квітня до 31 грудня 2006 року, та констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції щодо періоду з 02 квітня до 31 грудня 2006 року, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу до Конвенції щодо зазначеного періоду;

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 900 (дев'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 6 (шість) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявниці, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».